

Sag C-533/08

TNT Express Nederland BV

mod

AXA Versicherung AG

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Hoge Raad der Nederlanden)

»Retligt samarbejde i civile og kommercielle sager — retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 71 — konventioner vedrørende særlige områder indgået af medlemsstaterne — konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej (CMR)«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat J. Kokott fremsat den 28. januar 2010 I - 4110

Domstolens dom (Store Afdeling) af 4. maj 2010 I - 4137

Sammendrag af dom

1. *Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning nr. 44/2001 — forhold til konventioner vedrørende særlige områder — konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej*
(Rådets forordning nr. 44/2001, 6., 11., 12. og 15.-17. betragtning, samt art. 71)
2. *Præjudicielle spørgsmål — Domstolens kompetence — grænser — international konvention, som ikke forpligter Fællesskabet — konventionen om fragtaftaler ved international godsbeholdning ad landevej*
(Art. 267 TEUF; Rådets forordning nr. 44/2001, art. 71)

1. Artikel 71 i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at reglerne om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse, der er fastsat i en konvention vedrørende et særligt område, såsom litispændens-reglen i artikel 31, stk. 2, i konventionen om fragtafaler ved international godsbefordring ad landevej (CMR), undertegnet i Genève den 19. maj 1956, som ændret ved protokollen undertegnet i Genève den 5. juli 1978, og den i denne konventions artikel 31, stk. 3, angivne regel om eksigibilitet finder anvendelse under forudsætning af, at de frembyder en høj grad af forudsigelighed, fremmer god retspleje og formindsker risikoen for parallelle retssager mest muligt, og at de på betingelser, der er mindst lige så gunstige som dem, der følger af forordningen, sikrer fri bevægelighed for retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område og gensidig tillid til retsplejen inden for Unionen (favor executionis).

grund af de særlige omstændigheder, der gør sig gældende inden for et særligt område, respekteres, kan anvendelsen af disse regler dog ikke medføre en tilside-sættelse af ovennævnte principper, der ligger bag det retlige samarbejde på det civil- og handelsretlige område inden for Unionen, da det er nødvendigt at respektere disse principper af hensyn til det indre markeds funktion, som er formålet med forordning nr. 44/2001. Forordningens artikel 71 kan ikke gives en rækkevidde, der er i strid med de principper, der ligger til grund for den lovgivning, som den er en del af. Derfor kan reglerne i en specialkonvention som CMR på et område, der er omfattet af forordningen, såsom godsbefordring ad landevej, ikke finde anvendelse, hvis de fører til resultater, der er mindre gunstige for virkeliggørelsen af det indre markeds funktion end dem, som følger af forordningens bestemmelser.

(jf. præmis 48-51 og 56 samt domskonkl 1)

Selv om formålet med artikel 71 i forordning nr. 44/2001 er at sikre, at reglerne, der er fastsat i en specialkonvention, på

2. Domstolen har ikke kompetence til at fortolke artikel 31 i konventionen om fragtafaler ved international godsbefordring ad landevej (CMR), undertegnet i Genève den 19. maj 1956, som ændret ved protokollen undertegnet i Genève den 5. juli 1978. Det er kun, når og for så vidt som Unionen har overtaget de beføjelser, der tidligere udøvedes af medlemsstaterne inden for anvendelsesområdet for en international konvention, som ikke er indgået af Unionen, og disse

konventionsbestemmelser derfor binder Unionen, at Domstolen har kompetence til at fortolke en sådan konvention. Det kan imidlertid ikke hævdes, at CMR's regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse er bindende for Unionen. Det fremgår tværtimod af fortolkningen af artikel 71 i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, at disse regler kun kan

finde anvendelse inden for Unionen under forudsætning af, at principperne, der ligger til grund for denne forordning, respekteres.

(jf. præmis 62 og 63 samt domskonkl. 2)